

اتحادیه اروپا؛ نامتحد بر سر اوکراین

۷۲ سال قبل در سال ۱۹۵۰، طرح تاریخی وزیر خارجه فرانسه موسوم به «طرح شومان» برای تشکیل «جامعه زغال سنگ و فولاد اروپا» به سنگ بنای تشکیل «اتحادیه اروپا» تبدیل شد. کشورهای خسته از جنگ جهانی دوم، با هدف سامان دادن به اقتصاد خود به طرح پیشنهادی فرانسه پیوستند و مسیری طولانی در اجرای ایده اروپای واحد را آغاز کردند. ۷ دهه بعد اما زنه سیاست در اتحادیه‌های که اساسا کارکرد اقتصادی داشت، سنگین تر از همیشه است و عملا این نهاد را به یک بازیگر معادلات سیاسی و امنیتی اروپا و در پاره‌ای موارد جهان تبدیل کرده است.

اروپایی‌ها امروز، یعنی سالروز اعلام طرح شومان را به‌عنوان «روز اروپا» جشن می‌گیرند؛ روزی که از ابتدا به‌عنوان نماد صلح و اتحاد در قاره سبز شناخته می‌شده است. امسال اروپا نه در صلح است و نه آنگونه که باید متحد. بیش از ۷۰٪ از آغاز یک جنگ خانمانسوز در شرق اروپا می‌گذرد که بدون شک غیر از روسیه، خود اروپایی‌ها هم در شعله‌ور شدن آتش آن نقش کلیدی داشته‌اند. در سوی دیگر میدان، اتحادیه اروپایی که سعی دارد موضع واحد در قبال کشور مهاجم داشته باشد، گسسته‌تر از همیشه است؛ واقعیتی که بارها از سوی ولودیمیر زلینسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، بدون توجه به تعارفات دیپلماتیک مطرح شده است. زلینسکی دیروز بار دیگر در گفت‌وگو با فاکس‌نیوز بر این نکته تأکید کرد. او گفت: «در مورد روسیه بین کشورهای اتحادیه اروپا اتحاد وجود ندارد.»

اشاره رئیس‌جمهور اوکراین به طرح کمیسیون اروپا برای تحریم واردات نفت از روسیه است؛ طرحی که در صورت اجرا ضرر هنگفتی به درآمدهای خارجی روسیه وارد خواهد کرد و همزمان اقتصاد اروپا را هم به لرزه در خواهد آورد. طبق این طرح، اتحادیه اروپا از اعضای خود می‌خواهد طی ۶ ماه آینده واردات نفت را از روسیه به‌طور کامل متوقف کنند. اروپا بزرگ‌ترین مشتری نفت روسیه است و کشورهای اروپایی روزانه ۵۰ میلیون بشکه نفت خام و فرآورده‌های پالایشگاهی از روسیه وارد می‌کنند. تحریم واردات نفت از روسیه، جدی‌ترین گام اروپا برای اعمال تحریم علیه دستور از زمان آغاز جنگ اوکراین به‌شمار می‌رود. اما مجارستان اعلام کرده که این طرح را وتو خواهد کرد. غیر از مجارستان، کشورهای جمهوری چک و اسلواکی هم به این تصمیم اتحادیه اروپا معترض هستند. این کشورها برای تامین نفت مورد نیاز خود به‌طور کامل به روسیه وابسته‌اند.

به اعتقاد بسیاری از تحلیل‌گران، جنگ اوکراین، اتحادیه اروپا را بر سر یک دوراهی تاریخی قرار داده است؛ اینکه این نهاد همچنان به‌عنوان حامی صلح به دور از درگیری‌های باقی بماند یا به یک پای جنگ تبدیل شود. اتحادیه اروپا مسیر دوم را انتخاب کرده و با عبور از خط قرمزهایی که از گذشته برای خود تعیین کرده بود، به حمایت از اوکراین برخاسته است. این نهاد یک بودجه ۵۰۰ میلیارد یورویی برای ارسال تسلیحات به اوکراین اختصاص داده است. آنگونه که اوزرولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، مطرح کرده اقدامات اتحادیه اروپا برای مقابله با روسیه «یک فصل نوین در تاریخ اتحادیه» است.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا اما در مورد مسائل مختلف بین‌المللی، درگیر اختلاف هستند. از نحوه تعامل با چین و روسیه و حتی آمریکا گرفته تا پذیرفتن اعضای جدید از جمله اوکراین. کشورهای عضو دچار اختلافات عمیقی هستند؛ اختلافاتی که در نهایت در تصمیم‌گیری‌های این نهاد همسان می‌شود، چرا که تصمیم‌های مهم اتحادیه از جمله پذیرش اعضای جدید باید با رأی مثبت تمامی ۲۷ کشور عضو همراه شود. برخی کشورها از جمله ایتالیا خواستار اصلاح معاهده اتحادیه اروپا هستند تا این سازمان دیگر شاهد بی‌بست در تصمیم‌گیری‌ها نباشد. ماریو دراگی، نخست‌وزیر ایتالیا، خواستار ایجاد یک ساختار مبتنی بر فدرالیسم شده است که در آن کشورها قدرت و توتی خود را از دست می‌دهند و تصمیم‌ها با نظر اکثریت تصویب می‌شوند. اما تئو کرون، رئیس‌جمهور جوان فرانسه که به تازگی برای دومین بار کرسی ریاست‌جمهوری را به‌دست آورده، رئیس‌دوره‌ای اتحادیه اروپا است. او نیز همچون نخست‌وزیر ایتالیا با تغییر روند تصمیم‌گیری‌ها در اتحادیه اروپا موافق است و «اکثریت کیفی» را پیشنهاد داده است. در این فرمول، اگر ۵۵ درصد اعضای اتحادیه اروپا (یعنی ۱۶ کشور از مجموع ۲۷ کشور) و ۶۵ درصد از جمعیت اتحادیه اروپا به یک طرح رأی دهند، آن طرح تصویب می‌شود.

کشورهای بزرگ‌تر اروپا از جمله اسپانیا، بلژیک و هلند موافق نظر ایتالیا و فرانسه برای اصلاح معاهده هستند، اما کشورهای کوچک‌تر که قدرتشان در برابر کشورهای بزرگ‌تر به همان حق و توبوابسته است، با این ایده مخالفند. تلاش‌های گذشته در اتحادیه اروپا برای انجام اصلاحات موفقیت‌آمیز نبوده است. در سال ۱۹۹۲، رای‌دهندگان دانمارک به معاهده ماستریخت که معاهده مدرن اتحادیه اروپا خوانده می‌شد، رأی منفی دادند و مانع تصویب آن شدند. آنها سال بعد، پس از آنکه تغییرات مورد نظر خود را در معاهده اعمال کردند، به متن معاهده ماستریخت رأی مثبت دادند. در سال ۲۰۰۵ هم مردم در فرانسه و هلند به معاهده‌های رأی منفی دادند که یک قانون اساسی برای اتحادیه اروپا تعیین می‌کرد. مسیر اصلاحات در اتحادیه اروپا، در سبزه اختلافات کشورها، مسیری سنگلاخ و دشوار است.

بین‌الملل

ایرلند شمالی در دست «شین‌فین»

پیروزی بی‌سابقه و تاریخی حزب جدایی طلب شین‌فین در انتخابات پارلمانی ایرلند شمالی، احتمال چندپاره شدن پادشاهی بریتانیا را تقویت کرده است

میشل اوبیل (وسط) رهبر شین‌فین به همراه حزب‌های شین‌فین و عکس، AFP

واقع یکی از دلایل اصلی شکست تاریخی حزب اتحادگرایی دمکراتیک در این دور از انتخابات هم موافقت این حزب با خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا در همه‌پرسی موسوم به «برگزیت» بوده است.

اهمیت شین‌فین در سر نوشت ایرلند شمالی
شین‌فین در سال ۱۹۰۵ توسط فردی به نام آرتور گریفیت تأسیس شد. حزب طی جنگ‌های داخلی پس از اعلام استقلال ایرلند جنوبی آغاز شد و پس از آن در دوران درگیری‌های چریکی دهه ۱۹۶۰ دچار آتش هم‌گسیختگی شد. در دوران درگیری‌های چریکی خونین میان پروتستان‌های طرفدار انگلیس و کاتولیک‌های جمهوریخواه در ایرلند در دهه ۱۹۶۰ که جان بیش از ۳ هزار نفر کشته شد، شین‌فین به‌عنوان یکی از شاخه‌های ارتش جمهوریخواه ایرلند شناخته می‌شد. بسیاری از سران شناخته شده شین‌فین به‌خاطر عضویت در این نهاد محکوم شده‌اند. از همان ابتدا، هدف اصلی شین‌فین جدایی ایرلند شمالی از بریتانیا و تشکیل یک کشور واحد و مستقل با جمهوری ایرلند بوده است؛ هدفی که پس از امضای پیمان صلح «جمعه خوب» یا «پیمان بلفاست» در سال ۱۹۹۸، روندی صلح‌آمیز به خود گرفته است.

پیروزی بزرگ شین‌فین چند ماه پس از کناره‌گیری پاول گیون، وزیر اول ایرلند شمالی و عضو حزب اتحادگرایی دمکراتیک و انحلال دولت محلی ایرلند شمالی رخ داده است. این به آن معنی است که «میشل اوبیل» یکی از رهبران شین‌فین این حق را دارد که به‌عنوان وزیر اول ایرلند شمالی دولت تشکیل دهد؛ سمتی که در تمامی کشورهای عضو اتحادیه بریتانیا برای رئیس دولت در نظر گرفته می‌شود. بریتانیا حاکمیتی سیاسی و کشوری متشکل از کشورهای انگلیس، اسکاتلند، ایرلند شمالی و ولز است. مجموع جمعیت این اتحادیه حدود ۸۰ میلیون نفر است که بیش از ۵۶ میلیون نفر از آنها در انگلیس، بیش از ۱۰ میلیون نفر در اسکاتلند، بیش از ۲ میلیون نفر در ولز و بیش از ۱٫۸ میلیون نفر در ایرلند شمالی سکونت دارند. شین‌فین از مخالفان سرسخت برگزیت و خروج انگلیس از اتحادیه اروپا بوده است. پس از برگزیت ایرلند شمالی که تنها مسیر زمینی دسترسی انگلیس به اتحادیه اروپا به‌شمار می‌رود، اهمیتی ویژه پیدا کرد. اکنون به اکثریت رسیدن حزب مخالف برگزیت در این منطقه می‌تواند زمینه‌ساز تحولاتی اساسی باشد. در

اسکاتلند و ایرلند شمالی در همه‌پرسی برگزیت کمترین رأی را به خروج از اتحادیه اروپا دادند. ۴۴٫۲ درصد از شهروندان ایرلند شمالی و ۳۸٫۸ درصد از شهروندان اسکاتلند با برگزیت موافقت کردند.

استورجن سال‌هاست که برای استقلال اسکاتلند از بریتانیا تلاش می‌کند. او در سال ۲۰۱۴ مسئولیت برگزاری همه‌پرسی ناموفق استقلال اسکاتلند را به‌عهده داشت. در این همه‌پرسی اسکاتلندی‌ها تصمیم به ماندن در بریتانیا گرفتند، اما حزب استورجن معتقد است رویداد برگزیت علاوه بر چشم‌انداز سیاسی و

ایرلند؛ یک جدایی ۱۰۰ ساله

فرایند تقسیم ایرلند در حقیقت از اواخر قرن ۱۶ میلادی آغاز شد؛ زمانی که بریتانیا در قالب طرحی برای استعمار کامل ایرلند از طریق مهار بومیان، هزاران ایرلندی پروتستان وفادار به پادشاهی بریتانیا را در اولستر، شمالی‌ترین استان ایرلند مستقر کرد. با این‌کار ایرلندی‌های کاتولیک آواره شدند و ۲ جامعه مجزا و متضاد از یکدیگر در ایرلند تشکیل شد که درگیری میان آنها برای قرن‌ها ادامه داشت. در نهایت اما در دهه ۱۹۰۰ در سال ۱۹۱۶ یود که جنبشی ملی‌گرایانه و خواهان استقلال در دوپلین شکل گرفت. با ادامه درگیری‌ها و مخالفت شدید پروتستان‌های شمال ایرلند با مواضع استقلال‌طلبانه جنوبی‌ها تحت نفوذ حزب شین‌فین، بریتانیا در سال ۱۹۲۱ در بحبوحه جنگ استقلال ایرلند، فرایند جداسازی ایرلند و تشکیل پارلمان مستقل تحت حاکمیت بریتانیا به نام‌های ایرلند شمالی و ایرلند جنوبی را آغاز کرد.

این فرایند تحت «قانون دولت ایرلند» که در سال ۱۹۲۰ در پارلمان بریتانیا به تصویب رسید آغاز شد. در این قانون برای حفظ اتحاد این دو بخش، از طریق تشکیل شورای ایرلند هم تمهیداتی درنظر گرفته شده بود. «استان شمالی، ایرلند شمالی را تشکیل داده و مابقی ایرلند که بخشی بزرگ‌تر از کشور را شامل می‌شد، ایرلند جنوبی را تشکیل دادند. به این ترتیب ایرلند شمالی در سال ۱۹۲۱ تشکیل شد، اما بخش جنوبی ایرلند حاضر به پذیرش کشوری به نام ایرلند جنوبی تحت حاکمیت بریتانیا نشد و اعلام استقلال کرد. از یک قرن پیش که ۲ بخش ایرلند از یکدیگر جدا شدند، ملی‌گرایان ایرلندی همواره به دنبال استقلال ایرلند شمالی، پیوستن ۲ ایرلند به یکدیگر و تشکیل ایرلندی متحد و مستقل بوده‌اند؛ روندی که در ایرلند شمالی تحت حاکمیت بریتانیا با قدرت بیشتری در جریان بوده است. دولت‌های اتحادگرایی حامی انگلیس در ایرلند شمالی در دوره‌های مختلف به اعمال تبعیض علیه ملی‌گرایان و اقلیت‌های کاتولیک متهم شده‌اند. در دهه ۱۹۶۰ میلادی کمیته‌ای برای پایان بخشیدن به این تبعیض‌ها ایجاد شد که منجر به آغاز درگیری‌های چریکی ۳۰ ساله در این کشور شد. در نهایت و پس از کشته شدن هزاران نفر در این درگیری‌ها، پیمان جمعه خوب میان بریتانیا و ایرلند شمالی به امضا رسید؛ پیمانی که براساس آن، دو طرف توافق کردند ایجاد تغییر در ایرلند شمالی مستلزم جلب رضایت اکثریت مردم خواهد بود.

روپایی‌ها هر ساله روز ۸ می سال ۱۹۴۵ را به‌عنوان روز پایان جنگ جهانی دوم و تسلیم بدون قید و شرط آلمان جشن می‌گیرند. این روز در برخی از کشورهای اروپایی، تعطیل عمومی است. ۷۷ سال بعد، اروپا اما درگیر یک جنگ خونین است که ممکن است جهان را به سمت جنگ جهانی سوم سوق دهد.
عکس: getty images

اقتصادی منطقه، نظر شهروندان اسکاتلندی را هم که از مخالفان اصلی برگزیت بودند، تغییر داده است. از این‌رو در تلاش است با سرگرفتن کارزار استقلال اسکاتلند، همه‌پرسی جدیدی را در سال ۲۰۲۳ به اجرا بگذارد.

در این شرایط، تشکیل دولتی محلی توسط شین‌فین در ایرلند شمالی می‌تواند روند جدانشدن این کشور و اسکاتلند را از بریتانیا تسریع کند یا دست‌کم دولت انگلیس را تحت فشار بیشتری قرار دهد؛ دولتی که در ماه‌های اخیر به واسطه رسوایی‌های متعدد تحت فشار قرار داشته است. حزب حاکم در انگلیس طی روزهای اخیر در انتخابات محلی نیز شکست‌های سنگینی متحمل شده و به‌هیچ‌وجه وضعیت مناسبی ندارد. با این‌همه، پیروزی شین‌فین در انتخابات پارلمانی ایرلند شمالی لزوماً به معنی دست‌کم دولت انگلیس را در شمالی و جمهوری ایرلند نخواهد بود. براساس نظام اشتراک قدرتی که تحت پیمان «جمعه خوب» خلق شده، مسئولیت وزیر اول و معاون وزیر اول میان بزرگ‌ترین حزب اتحادگرایی ملی‌گرا تقسیم می‌شود. از این‌رو شین‌فین برای انتخاب وزیر اول و آغاز به‌کار دولت محلی خود نیاز به موافقت حزب اتحادگرایی دمکرات ایرلند دارد. حزب اتحادگرایی هم اعلام کرده که با احترام به نتیجه انتخابات، برای موافقت ابتدا باید تغییراتی در پروتکل ایرلند شمالی ایجاد شود. این پروتکل بخشی از توافقنامه برگزیت است که به اعتقاد طرفداران حزب اتحادگرایی، مرزی تجاری میان ایرلند شمالی و انگلیس ایجاد کرده است.

همچنین برخلاف نتیجه انتخابات اخیر، افکار عمومی ایرلند شمالی هنوز به‌صورت کامل با طرح شین‌فین، یعنی استقلال کامل ایرلند شمالی بریتانیا و اتحاد آن با جمهوری ایرلند همراه نیست. نتیجه آخرین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد در حال حاضر تنها یک سوم جمعیت این کشور موافق استقلال ایرلند شمالی بوده و اکثریت ایرلندی‌ها خواهان باقی ماندن کشورشان زیر پرچم بریتانیا هستند. اگر چه شین‌فین خود به این وضعیت آگاه است. مری لو مک‌دونالد، رهبر این حزب تحقق هدف نهایی برای استقلال ایرلند را فرآیندی ۱۰ ساله توصیف کرده که تنها پس از انجام گفت‌وگوهای گسترده امکان‌پذیر خواهد شد.

ویاچسلاو وولودین
رئیس مجلس دومای روسیه
برخلاف ادعاهای مطرح شده، سازماندهی و گسترش عملیات‌های نظامی نیروهای اوکراینی است. در نتیجه باید گفت که آمریکا مستقیماً در اقدام نظامی علیه کشور ما شرکت کرده است. مستشاران خارجی از سال ۲۰۱۹ در اوکراین فعال بوده‌اند. (رویترز)

ولودیمیر زلینسکی
رئیس‌جمهور اوکراین
تا به اینجا، فکر می‌کنم آمریکا شتاب‌دهنده سیاست‌های تحریم علیه روسیه بوده است و معتقدم که این کشور بیش از هر کشور دیگری تلاش می‌کند. باید هم اینطور باشد، چرا که آمریکا هم اکنون قدرتمندترین کشور جهان است. در تحریم‌های وضع شده از سوی انگلیس هم حمایت مشابهی می‌بینم. (فاکس نیوز)

خبر

پادشاه عربستان روانه بیمارستان شد

دربار پادشاهی عربستان سعودی با صدور بیانیه‌ای کوتاه اعلام کرد که ملک سلمان برای انجام برخی آزمایش‌ها و معاینات پزشکی به بیمارستان تخصصی ملک فیصل در جدّه انتقال یافته است. سلمان سال‌هاست که به‌شدت بیمار است و پسرش محمد بن سلمان، ولیعهد این کشور، هم‌اکنون حاکم واقعی عربستان محسوب می‌شود. خانواده سلطنتی عربستان به‌ندرت در مورد وضعیت سلامتی پادشاه این کشور خبرسانی می‌کنند. ملک سلمان در سال ۲۰۲۰ نیز برای برداشتن کیسه صفرا تحت عمل جراحی قرار گرفت. گفته می‌شود او ۲ ماه قبل هم برای تعویض باتری قلب خود به بیمارستان مراجعه کرده بود. سلمان بن عبدالعزیز آل سعود در سال ۲۰۱۵ به پادشاهی عربستان رسید.

کیوسک

روزنامه ایندپندنت [انگلیس]

عصر جدید در ایرلند شمالی

روزنامه ایندپندنت، چاپ لندن، پیروزی حزب شین‌فین در ایرلند شمالی را در صفحه اول خود مورد توجه قرار داده و آن را تاریخی دانسته است. ایندپندنت دوره حضور این حزب در قدرت را «عصری جدید» برای ایرلند شمالی خوانده است.

آگهی مناقصه عمومی (دومرحله‌ای)
موضوع: مناقصه شماره م ن / م / ۰۰۲ / ۱۴۰۰ ت ۱
مربوط به طرح نگهداشت و افزایش تولید میدان دهلران به‌صورت EPC-EPD

تکمیل فرم استعلام ارزیابی کیفی موجود در سایت www.setadiran.ir
توضیح: ۱) چنانچه هر یک از اعضای گروه مشارکت فاقد الزامات فوق‌الذکر باشد، کل گروه مشارکت از ارزیابی کیفی حذف می‌گردد. ۲) بر اساس ماده ۸ این‌نامه تضمین معاملات دولتی، ارائه کلیه تضمین مناقصه بر طبق اسناد بر عهده رهبر گروه مشارکت می‌باشد.
۳) سایر شرایط خصوصاً موارد مربوط به گروه مشارکت در فرم استعلام ارزیابی کیفی به صورت منسوخ لحاظ گردیده است.
د) مهلت و محل مراجعه مناقضیان کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه‌گران دارای صلاحیت، ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد
سایر اسنادها در سامانه www.setadiran.ir در اختیار می‌باشد.
تأمین کننده / مناقصه‌گر موجود است. آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۳ و آخرین مهلت ثبت و بازگذاری اطلاعات فراخوان و اطلاعات مورد نیاز جهت ارزیابی کیفی این مناقصه تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۰۷ می‌باشد. خاطرنشان می‌سازد «پیشنهاد قیمت‌ها می‌بایست متناسب با کالی ساخت داخل و با لحاظ کیفیت ارائه گردد.» در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر مناقضیان می‌توانند با تلفن ۰۲۴۴۱۰۷۸۵۵ تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی شرکت مناقصه مرکزی ایران